MBH. 1,5239. durch Mischung verschiedener Kasten entstanden, Mischling Bhar. Nāṇaç. 34, 10. fgg. ेजाति Verz. d. Oxf. H. 276, a, 3 v. u. ्पाप 266, a, 2. ेकारण 5. 269, b, 29. संकोणा (sc. प्रकृतिका) eine Art von Räthsein Kāvjād. 3, 105. वाक्यसंकीर्ण n. Verwirrung der Sätze Pratapar. 63, b, 2. — 2) m. N. pr. eines alten Weisen Verz. d. Oxf. H. 41, b, 42. संकोल v. l.

संकीर्पाता (von संकीर्पा) f. Verwirrung —, Verstellung der Worte in einem Satze Sin. D. 575. 225, 21. Beispiel: मुख चन्द्रं कुरङ्गाति पश्य मानं नभोऽङ्गपो, wo मुख mit मानम्, पश्य mit चन्द्रं नभोऽङ्गपो zu verbinden ist.

संकीर्पाकिर्पा (von संकीर्पा + 2. कर्) adj. zu einem Mischling machend, dieselben Folgen habend wie die Vermischung der Kasten ÇKDa. unter संकरीकरण.

संकोल m. N. pr. eines alten Weisen Verz.d. Oxf. H. 41,b,42. संकोष v.l. संकुचन (von कुच् mit सम्) nom. ag. Zusammenschrumpfer, Bez. eines Krankheitsdämons Hanv. 9559. संकुटन die neuere Ausg.

संकुचित 1) adj. s. u. कुच् mit सम्. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit gaņa तत्तशिलादि zu P. 4,3,93; vgl. संकुचित.

संकुटन (von 1. कुट् mit सम्) nom. ag. der sich zusammenkrümmt, Bez. eines Krankheitsdämons Hanv. 9559 nach der Lesart der neueren Ausg., संकुचन die ältere.

संकुल (von 3. क. mit सम्) 1) adj. (f. ब्रा) = संकीर्धा, ब्राकीर्धा AK. 3,2, 35. H. 1472. = 5UIH an. 3,690. Med. l. 143. Halas. 4,17. a) erfüllt -, voll von, besetzt -, reichlich versehen mit (die Ergänzung im instr. oder im comp. vorangehend): पद्मिनीभि: MBs. 3,9928. R. 1,51,25 (52,24 GORR.). 5,1,6. 53,14. SUÇR. 1,113,20. BHAG. P. 3, 15, 20. 4,25,14. 7,8, 36. Pankan. 1,6,15. तरलतरोर्मि MBs. 1,1234. मक्सार्खा क्स्त्यश्वर-थमंकलः ३,२५१०. १२४२५. ४,१०३५. क्शिकवंशः ब्रह्म षिशतमंक्लः १३,१८५. 14,1405. 15,442. HARIY. 3062. 8264. R. 1,5,9.17. 6,26. 50,4. 2,70,26. 77, 13. 115, 11. R. GORR. 1,79, 43. 2,4,15. 26. 52,32. 109, 47. 3,34,8. 78, 25. 4,44,65. 5,11,10. 83,16. 6,4,52. 28,24. fg. Kam. Nitis. 14,33. Rage. 6,22. Spr. (II) 1070. 2928. VARAH. BRH. S. 53,90. 68,33. Gir. 1,28. KAтийя. 22, 249. नटचार्ण (मक्तित्सव) Riéa-Tar. 1, 222. 4, 11. VP. im Comm. zu PRAB. 96, Çl. 30. Mârs. P. 21,12. 64,8. Brás. P. 1,9,41. 4, 6,27. 10,5. 7,8,33. 8,2,7. 9,18,7. 10,15,21. Panéar. 1,7,14. Verz. d. Oxf. H. 17,a, No. 63, Çl. 4. Pankat. 43,4. LA. 4,15. 74,3. यज्ञी ऽयं सर्व-गोपस्संक्लः HARIV. 3868. खद्भपरिष्ठाः versehen mit (बला) R. 5,78,8. वि-मानशतसंकुलाः । देविषिपितृप्तिदेशाः Bale. P. 7, 10, 67. रुदितोत्कुष्ट॰ (मसन्) R. Gora. 2,67,21. निक्तोष्टाश बक्रलाः पदातिजनसकुलाः untermischt mit MBB. 3,2544. माया वातड दिनसंक्लाम् begleitet von R. 3,

73,13. बलव्यमन॰ (= ॰ पृक्त 2872) behaftet mit Spr. (II) 4451. धनला-भसंकृतिधिय: 5379. — b) dicht: धूम R. 2,100,11 (108,11 GORR.). नख: संकृतकाल्या: so v. a. überaus trübe VARAH. BRH. S. 46,48. वाप so v. a. ein überaus heftiger Wind R. 1,65,13. — c) verworren, in Verwirrung gekommen: पदातीनां च समरे तव तेषां च संकुले MBu. 6, 1750. सैन्य 3. 15748. लोक 12790. भूमि 5,106. von einer Rede AK. 1,1,5,20. H. 265. H. an. Med. (श्रविस्पष्ट zu lesen). — d) auf Hindernisse stossend, mit Hindernissen zu kämpfen habend, behindert : नखद्रिवन (सैन्य) Spr. (II) 2820. श्रतिसंकृत्ता सिद्धि: Varau. Bau. S. 38, 3. — 2) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 125, a, 13. — 3) n. a) Gedränge: मक्त: पा-रजनस्य Mâlatîm, 19,5. Schlachtgetümmel (= युद्ध Ağajapâla im ÇKDR.: vgl. र्णाः): भयंकर् MBa. 3,10937. पर्म 6,1782. राजधानीं यमस्याय्य क्तः प्राप्स्पति संकुले ७,२९७२. घोर्द्वप ९,११६९. Навіч. ५०७१. संकरेण च युध्ये-रन्संकरः संकुलावरुः Kim. Niris. 19,26. राहरणासंकुलं वरेत् Variu. Bru. S. 46,23. Noth, Bedrängniss: संकृत्तं प्रतिभाति मे Maak. P. 16,23. स-संकुलीर्भूतगर्पी: Bulle. P. 1,14,17 (व्यामिग्री: प्राणिभि: सिक्ति: Comm.). vgi. नीलालिकल॰, रण॰, म्राकुल, पर्याकुल, व्याकुल, समाकुल.

संकृतित (von संकृत) adj. 1) reichlich besetzt mit: दिन्नसंकृतिताङ्किप Bulg. P. 3,2,27. — 2) in Verwirrung gekommen: इन्द्रिप R. ed. Ser. 3,49,2 (nach Bopp).

संकुलीकर (संकुल + 1. कर) 1) zusammendrängen, versammeln: सम्री-णीनेगमं सर्व नगरं संकुलीकृतम्। द्यातुरं वृद्धवालं च वर्षायता पुरे जनम्। 50 v. a. hatte sich versammelt, war auf dem Platze erschienen R. Gobb. 2,90,29. — 2) in Unordnung —, in Verwirrung bringen Kam. Nitis. 18,58. संकृत्क s. संकान्क.

संकुत्तिम् + कु°) adj. aufgeblüht, entfaltet, zur Erscheinung gekommen: °नतत्र राजसंकुत्तिमित्त am Ende eines Buddha-Namens Lot. de la b. 1. 242. 253. 268.

संकूटन n. nom. act. von कूट् mit सम् Манавн. ed. Bomb. 3,91,a (vgl. die Corrigg.).

संकृति (von 1. कर् mit सम्) P. 8,3,5, Schol. 1) adj. zurecht machend, herstellend: यूपं स्थ संकृती: (für निष्कृती: des RV.) TS. 4,2,6,2. स प्रथम: संकृति विश्वकमा TBa. 1,1,4,5. TS. 6,4,46,2. — 2) m. N. pr. eines Mannes (pl. sein Geschlecht) gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105. Âçv. Ça. 12,12,5. Çiñkh. Ça. 1,7,3. Lāṭi. 6,4,13. Ind. St. 10,89. fgg. Phavarāduli in Verz. d. B. H. 56,3. 5. 60,37. fg. MBh. 1,227. ein Sohn Gajatsena's (Gajasena's) Hariv. 1516. fg. VP. 412. Bhág. P. 9,17,18. Nara's 21,1. VP. 450. Vgl. संकृत्य. — 3) f. ein best. Metrum: हार्शान्स Ind. St. 8, 107. 285. ein Metrum von 4 × 24 Silben 132. 137. 281. 403. RV. Phât. 16,55. 59. Coleba. Misc. Ess. 2,163 (XIX). Vgl. कृति, स्रिभ ् श्रा॰, उत्॰, प्र॰, वि॰. — 4) n. N. eines Saman Ind. St. 3,241, b. TS. 5,4,12,3. Pańkáv. Ba. 14,9,27. 15,3,28. fg. — Vgl. संस्कृति.

संक्रप्ति (von कल्प् mit सम्) f. das Wollen Kuand. Up. 7,4,2.

संकेत (सम् + केत) m. Taik. 3,5,3. 1) Uebereinkommen, Verabredung; insbes. eine verabredete Zusammenkunst mit der geliebten Person, ein Stelldichein Taik. 3,2,25. Takkas. 49. Sau. D. 10,6. तव संकेतन nach einer Verabredung mit dir Pankat. 26,3 (22,20 ed. orn.). संकेत-मिति ज्ञवीति Spr. (II) 1542. ेमिलित verabredeter Weise Katbâs. 12.